

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Acoperământul Maicii Domnului

Eu, Domnul Iisus Hristos, Cel viu în vecii vecilor pentru că am biruit cu moartea pe moarte, Eu, Domnul Dumnezeu celor credincioși, Mi-am făcut scară de coborâre de la Tatăl la om în mijlocul neamului român și acopăr acest pământ cu acoperământul Meu și cu acoperământul mamei Mele Fecioara, îl acopăr cu harul Duhului Sfânt și cu brâul înfierii, căci Tatăl Mi-a dat acest pământ și acest neam ca să am la sfârșit în el casă de venire și popas al nunții Mele, și Îmi pregătesc mireasă în mijlocul neamului român și o păstrez pe ea pe munții Mei de taină, și numai cei credincioși pot înțelege taina cuvântului Meu din zilele acestea, la care sfinții în cer tânjesc și vin cu Mine pe pământ prin taina cuvântului Meu, cu care străbat pe nori până la cei credincioși, și care și păstrează credințioșia.

Am ales pământul român și neamul de pe el, căci Tatăl l-a dat Mie la nașterea Mea din Fecioară și l-am iubit în locul celui iubit, în locul poporului Meu Israel, care nu M-a primit și M-a lepădat pentru voia lui, iar Eu atunci l-am înlocuit în inima Mea și M-am tras dinaintea lui și am ales neamul român și soarta lui și jertfa lui ca și a Mea pe pământ, căci istoria lui seamănă cu a Mea, și jertfa acestui pământ și a neamului de pe el a fost ca și a Mea și a fost și el răstignit și tăiat din patru părți ca să se ia din trupul lui, și să fie aceasta spre izbăvirea multora, dar nimeni nu pricepe taina acestui pământ, pe care Eu, Domnul, am acum masă de cuvânt pentru cei ce vor să cineze cu Mine, și Eu cu ei, acum, când vin ca să desăvârșesc înnoirea lumii, precum este scris. Amin.

Cobor la tine, poporul Meu de la izvor, ca să Mă așeze în carte cei ce veghează pentru venirea Mea la tine și ca să fiu cu tine la bine și la greu Domnul Dumnezeuul tău, Păstorul tău, Mântuitorul tău, fiule mic, căci satana a prins putere multă prin cei ce nu au ascultat după ce M-au urmat, dar puterea Mea este mare ca de fiecare dată când pe tine te împresurau zile de cumpănă pentru calea Mea cu tine pe pământ și vom birui mereu, căci Eu sunt Mielul Tatălui și este scris să biruiesc cu cei credincioși și pentru ei. Vin în mijlocul tău cu zi de serbare cerească pentru mama Mea Fecioara și întindem peste tine părintească ocrotire ca să vadă satana că tu ești poporul Meu. Vin, fiule, să te păstoresc prin greu, căci cuvântul Meu de peste tine este biruința Mea și a ta, este acoperământul Meu și are putere să te țină sub scutul Meu, numai să fii credincios și adevărat precum Eu sunt. Te-am ales să-Mi fii fiu. Nu uita că fiul ascultă, o, poporul Meu! Te-am ales, tată, ca să am cu cine să grăiesc pe pământ și să-Mi scriu cartea judecării făpturii în mijlocul tău. Când Ioan cel iubit de Mine a auzit glasul Meu peste biserici, cartea judecării bisericilor din vremea lui, Eu i-am spus lui: «*Scrie ce vestește Duhul celor șapte biserici!*», iar el și-a pus ucenicul să scrie cuvântul Meu peste biserici și s-a scris atunci judecata bisericilor. O, acest ucenic nu a fost numai atât, ci a fost el o taină sub care Eu M-am ascuns și am fost și am lucrat cuvânt pentru zilele din urmă, căci M-am dus la Tatăl, dar am rămas și în acest ucenic, și cu multă taină am fost în el, și mama Mea Fecioara grăiește acum peste tine taina Mea cea de după așezarea Mea iarăși întru Tatăl după învierea Mea.

O, e zi de serbare pentru tine, mama Mea, și cinăm cu poporul la masă de cuvânt. Binecuvântată să fie învățătura ta în mijlocul poporului Meu cel credincios, și ea să se lase cu rod viu peste el. Amin, amin, amin.

– *O, Fiule Emanuel, cei ce ajung în cer văd atunci minunea și coaja luată de peste tainele Tale, copil al Tatălui și al meu. Am luat cu mine și cu Tine în ziua mea de serbare pe Ioan, ucenicul cel iubit al meu și al Tău, căci acum câteva zile a așteptat el intrarea în cartea Ta, fiind pomenit în biserica cea din cer a sfinților și a apostolilor pentru venirea lui între sfinți, pentru trecerea lui între cei ce nu se văd și sunt. Îl avem lângă Noi ca să-i dăm rând, că de mult dorește*

să stea cu poporul Tău în cuvânt, Fiule Doamne. Suntem în sărbătoare cu poporul și trebuie să lucrăm ca în sărbători, căci cer aceasta multe încercări prin care trece poporul și lucrarea cuvântului Tău și pământul român cu tot ce e pe el, Doamne și Fiule al meu. Eu îmi întenez peste el ocrotirea, dar trebuie rostit cuvânt peste furtunile care ies din mijlocul acestui neam mult încercat acum de duhul cel rău al dezbinării și al iubirii de sine în cei ce dau să tocmească ei iar și iar soarta acestui neam. Te cer cu mila Ta peste el și cu cuvântul Tău, căci se clatină de pe un picior pe altul cei ce dau să tocmească ei soarta lui acum. O, mereu i-ai spus acestui neam să vegheze înaintea Ta cu post și cu strigare pentru izbăvirea lui de sub cei ce dau ei să tocmească de la ei soarta lui. O, mereu, mereu trebuie ocrotit acest pământ de năvălirea cea din mijlocul lui, căci satana Îți stă împotriva pentru taina Ta cu el. Tu însă ești cuvânt în mijlocul acestui neam și ridică-Te să biruiești pentru el și acum, o, Doamne bun și Mântuitor al lui! Amin.

– O, mama Mea, pun iarăși pe poporul Meu la rugăciune cu strigare înaintea Mea pentru neamul român, căci pe el îl am acum la Tatăl mijlocitor pentru acest neam, pentru neamul Meu ales acum două mii de ani în locul neamului care M-a răstignit și M-a lepădat, iar Eu trebuie să am din mijlocul lui lucrători cu Mine pentru el, și de la Mine să ia ei pentru el. Eu, Domnul, voi veghea și voi lucra pentru acest pământ, mamă, și pentru cei ce vor bine soarta acestui neam. Amin.

– O, Fiule Mântuitor, lucrez în ziua aceasta cu ucenicul Tău cel iubit, că de mult dorește să dea el povață mare poporului Tău de azi. Venirea Noastră e cu sfinții, căci ei sunt cei ce judecă lumea și cei ce îi învață de lângă Tine pe cei credincioși. Amin.

Lucrăm învățatură mare peste poporul Domnului meu și al tău, o, ucenic iubit al meu și al Său! Ne facem acoperământ peste el în ziua aceasta și îl învățăm pe el dreptatea a toate, dreptatea lui Dumnezeu îl învățăm pe el. Amin.

– O, mamă a lui Hristos, Învățătorul meu, și mamă a mea! Când El S-a despărțit de tine prin cruce și S-a întors întru Tatăl, El de pe cruce a rostit către tine și către mine și a zis pe drumul Său spre Tatăl: «Femeie, iată fiul tău, și, iată mama ta!». O, nu e pe pământ pricepere pentru acest cuvânt al Său de mare, mare taină. M-a lăsat în urma Lui plin de iubirea Lui pentru cei păstoriți de El până atunci și a lăsat în mine taina iubirii Lui cea de după întoarcerea Lui la Tatăl, Tatăl Lui și al nostru, mamă. Noi prin El L-am cunoscut pe Tatăl, iar cei credincioși L-au cunoscut prin noi pe Fiul Tatălui după ce El S-a întors la Tatăl iarăși, mamă. M-a dat pe mine ție în locul Lui când a plecat, fiu al tău m-a dat, iar eu te-am luat la mine apoi și te-am ocrotit cu ocrotire de fiu pentru mama sa și te-am trecut durerea, te-am trecut marea durerii prin care tu ai suferit adânc atunci, iar eu lângă tine am suferit. În ziua aceea s-a născut și taina pământului român, noua alegere a neamului lui Dumnezeu, țara cea de azi a Domnului meu și al tău, căci Israel n-a mai voit să fie poporul Său, iar Tatăl I-a dat Fiului tău de popor neamul și pământul român și Și-a ales atunci Domnul iarăși popor, iar astăzi El desface această taină pe pământ și pune masă de cuvânt pe vatra neamului român, neam încreștinat atunci prin trimiterea apostolilor Săi la vestirea împărăției lui Dumnezeu peste oameni.

O, n-am avut cale de coborâre ca să vin în ziua mea de serbare și să grăiesc poporului de azi al Cuvântului Hristos, dar am venit acum cu tine, mamă. Îți zic mamă căci Domnul a spus de pe cruce: «Iată fiul tău! Iată mama ta!». Lucrarea aceasta de cuvânt a fost mereu dată de Domnul în ocrotire din fiu în fiu, căci așa lucrează Domnul pentru lucrările Lui ca să poată El merge peste pământ prin cei credincioși din unii în alții, căci cei ce cred în această lucrare de cuvânt sunt cei ce o mărturisesc pe ea adevărată, iar mărturisirea credinței lor ridică Domnului popor binecuvântat, și mare este lucrarea celor ce dau oamenilor acest cuvânt, cuvântul venirii Domnului ca să-și pregătească El cea de-a doua venire a Sa, prin care lumea se va înnoi, căci iarăși se va naște, după cum Domnul a proorocit când ne-a dat împărțirea Evangheliei Lui peste neamuri.

O, popor de la izvor, credința ta s-a făcut stâncă de izvor și vine Domnul în mijlocul tău cuvânt și te adapă, și Evanghelia Lui curge prin cei ce stau înaintea Lui ca să așeze în carte cuvântul venirii Lui. Voi, cei credincioși, nu uitați să fiți ocrotitori ai celor ce vă păstoresc în Domnul, căci voi prin ei sunteți popor al Său, și ei v-au născut prin cuvântul Său cel de sus și sunteți. Fiți sfinți cu credința și mari cu ascultarea, căci tulburi sunt valurile celor ce izbesc în stâncă din care voi beți ca să fiți ai lui Hristos acum pe pământ. Fiți ai celor din care Domnul izvorăște peste voi, nu fiți ai celor ce se răzvrătesc și răzvrătesc, după lucrarea pe care ei și-au ales-o după ce au fost miluiți, și care au uitat apoi de iertarea păcatelor lor cele de demult, că iată, cei ce au băut din această stâncă necunoscând, nevrând ei să cunoască dreptatea Domnului și căutând să statornicească dreptatea lor, dreptății Domnului ei nu s-au supus, căci la Domnul este îndreptățit cel ce crede, precum este scris, iar proorocii spun: «Domnul pune în Sion piatră de poticnire și stâncă de sminteală, și cel ce va crede în El nu se va rușina». Amin.

Voiesc, Doamne, și voiesc, mamă, să stau în sfat cu poporul în ziua aceasta, căci am aflat intrare la el acum și vreau să-l povățuiesc pe el ca pe biserica lui Dumnezeu și să arăt binele și răul din el și să-l deprind cum să stea și cum să lucreze frate cu frate în via și pentru via Domnului, căci via care rodește aguridă nu se poate pune pe masă din rodul ei, și e de învățat pentru aceasta. Voiesc să am lucrare de ucenic al Tău în ziua aceasta peste poporul Tău, Bunule Doamne, căci Tu ești plin de suspin pentru calea Ta cu el și pentru ispitele care-l împresoară pe el dinăuntru și din afara lui. O, dacă voiești, așează-mă, Doamne, Tu înaintea poporului Tău. Amin.

– Voiesc! Binecuvântată să-ți fie lucrarea de ucenic al Meu peste poporul Meu de azi, peste cei credincioși și peste cei necredincioși, peste cei ascultători și peste cei neascultători. Voiesc să biruiesc prin poporul Meu cel credincios, voiesc, și vin cu sfinții Mei ca să-l ajut pe el. Amin.

– O, mamă a Fiului Tatălui ceresc și mamă a mea de când El te-a dat mie de pe cruce grăind! Tu ai întâietate acum, că e ziua ta de serbare, și lucrăm pe rând și vom povățui poporul cel credincios, căci numai cei credincioși primesc povață, numai ei învață, numai ei primesc. Amin.

– O, ucenic iubit al Fiului meu, e grea de purtat coborârea Domnului și a sfinților Săi la popor prin cei ce Ne coboară pe pământ, căci ei n-au sprijin pentru aceasta de la mijloc. Ar fi acum să le dăm un picuț de răgaz și să Ne întoarcem apoi în carte ca să lucrăm. E mult de lucru, și cu greu lucrăm, căci au venit în popor și dintre cei iubitori de sine și de loc aparte lângă Domnul cu dorirea lor, dar la sporul Evangheliei trebuie lepădare de sine, trebuie ascultare și supunere și trebuie atâta iubire cât să poată ea să nască credință în cei ce aud acest cuvânt al facerii din nou. Cuvântul cel de azi al Fiului meu a rostit peste acest popor cu ani în urmă și a zis să nu fie creștin bolovan pe calea Lui cu acest popor. Îl rugăm pe poporul Domnului să se așeze la învățat, căci suntem azi învățători peste el pentru viața lor. Mi-a fost tare milă că te-am văzut cum n-ai putut intra în carte cu câteva zile în urmă când a fost ziua ta de sobor între sfinți. I-ai găsit pe cei din porți dărâmați de la veghe pentru venirea Domnului cu sfinții Săi. Lucrăm acum împreună, așa cum ne-a așezat Fiul meu Hristos când te-a dat mie de pe cruce fiu ca să Se întoarcă El la Tatăl și să te am pe tine în locul Său pentru viața mea cea plină de durere și de dor, așa cum am rămas eu în urma Sa.

O, popor al Domnului, deschide-ți voința și apoi înțelepciunea ca să auzi și să împlinești și să poți să împlinești. Voi, fii și fiice, trebuie să stați cu cartea deschisă pentru orice stare, căci cartea Domnului cu voi e cartea înțelepciunii cea pentru voi, și e cartea judecății pentru cei necredincioși acestui cuvânt. Luați din carte, luați cu cei ce știu să ia din ea pentru fiecare stare, pentru fiecare rană, pentru fiecare boală și primiți-i pe ei, căci bolile sufletului sunt rele înăuntru și în afara celui bolnav și pot dăuna în jur pe semeni, căci scris este că puțin aluat dospește toată frământătura.

O, să se vindece fiii și fiicele acestei lucrări de duhul de femeie, care este duh ușuratic, duh iubitor de sine în om, duh al nemulțumirii, duh al răzvrătirii și duh al închipuirii, iar închipuirea este boală cu chin în cel ce o are pe ea și nu umblă după vindecarea ei. O, duhul închipuirii dă să lovească în porți din mulți din cei ce îl păstrează pe el în ei ca hrană a minții lor. El dă să tot învinuiască și să slăbească porțile Domnului și pe străjerii poporului sfințit, căci cei ce n-au auzit pe Domnul, Care adesea a vestit că toate se sparg în porți, aceia dacă nu iau să citească în carte sau să-i primească cu deschidere pe cei ce pot să le arate lor de la Domnul, rămân ei tulburători de la mijloc, rămân cu duhul închipuirii lor, și iată, trebuie să fie și aceasta ca să iasă la lumină cei încercați prin multe ispite, și apoi biruitori cu Evanghelia Domnului peste pământ.

O, greu se mai zidește în om împărăția lui Dumnezeu! Nu știe omul să primească pe ziditorii lui și să le deschidă lor! O, nu mai e vremea să nu știți, fii și fiice ale lui Dumnezeu-Cuvântul! Cei ce sunteți nemulțumiți și răvășiți între cei ce sunt poporul Domnului, fiți credincioși ca să vedeți că puțin aluat dospește toată frământătura, și nu va lăsa Domnul aluatul cel stricat ca să-l strice pe cel bun, căci Domnul este Mielul Cel biruitor, nu Cel biruit este El. Fiți ascultători, fiți primitori de sfat și de trezire pentru lucrarea facerii voastre, căci cu greu se zidește în voi împărăția cerurilor, dar primiți-i pe ziditori ca să vă lucreze ei, după cum Domnul a orânduie să fie și să se lucreze în poporul Său. O, lucrarea de fiu este ascultarea, iar cine nu poate să fie fiu ascultător, nu poate să fie moștenitor al tatălui său. Vă vom învăța ce este ascultarea și cum lucrează ea. Așezați-vă! Vă vom învăța pe voi în ziua aceasta. Amin, amin, amin.

– O, mama Mea, le dau acum să meargă să aducă slujire și cinstire zilei tale de serbare și să se hrănească unul pe altul cu cele din carte, mamă, și să stea ei cu cartea pe masă, mamă, și apoi Ne așezăm cu toată hrana pe masă, mamă. Trebuie povățuiți mulți în poporul de azi ca să nu cadă ei, mamă, că e vremea rea, e vremea cu cădere din har, mamă, iar cei răvășiți prin duhul închipuirii se apleacă greu să ia povață și să creadă în sprijinul dat lor pentru viața lor, mamă. Cei ce au căzut din bărcuța Mea cu fii ar fi să le fie pildă înfricoșătoare și de trezire celor ce dau unii după alții să se clatine și să cadă afară, iar afară este molia, care ar mânca toată zestrea pe care ei o au dată de Mine ca să fie ei bogați întru ale Mele între fiii oamenilor. Vai celor ce se opresc în sfat cu cei răzvrățiți și care răzvrătesc prin răzvrătirea lor! Mereu am spus aceasta, și am spus așa ca să-Mi ocrotesc poporul. Vai celor ce cad în nepăsare de cuvântul Meu de peste ei, mamă! Vai celor ce ascultă cuvânt răzvrătit de la cei răzvrățiți! Aceia sunt otrăviți de otrava răzvrătirii, de otrava îndoielii și sunt cei ce cad în neascultare apoi, și sunt cei ce se răzvrătesc pentru dreptul de fii, dar la aceștia Eu le spun că lucrarea de fiu este ascultarea, nu răzvrătirea, iar cel ce nu poate să fie ascultător nu poate să fie moștenitor al tatălui său. Amin.

Așează-te, poporul Meu, așează-te frumos înaintea celor din cer, care vin să te ajute să stai înaintea Mea, să stai frumos, fiule, și apoi să stau Eu înaintea ta pentru lucrul Meu cu tine peste pământ. Învață, tată, învață din zi în zi mai mult să știi tot mai deslușit de ce ai venit tu să fii cu Mine, și numai așa va fi să știi să stai și ce să lucrezi, căci pentru lucrul Meu cu tine ți-am deschis să vii, și nu de altceva ți-am deschis.

O, ai grijă de Domnul Dumnezeuul tău! Acesta este lucrul tău lângă Mine, poporul Meu. Ai grijă de Mine, nu de tine, tată! Aceasta n-au știut să facă cei ce au venit și au plecat și au lăsat dureri pe fața Mea. O, ai grijă de Domnul Dumnezeuul tău, poporul Meu, și atunci vei învăța dreptatea Sa, dreptatea care va rămâne în pământul celor sfinți, precum este scris. Amin, amin, amin.

În zi de praznic de acoperământ ceresc peste tine te iau în Duhul Meu și te povățuiesc cu duh dătător de viață, poporul Meu. Ai nevoie mereu, mereu de povață peste tine, și dacă n-aș mai

veni cuvânt la tine tu ai slăbi, tu te-ai micșora pentru calea Mea cu tine, căci vremea e grea, iar satana are multă, multă lucrare ca să-Mi frângă Mie luntrea spre tine și ca să te smintească pe tine de pe calea Mea. Eu însă stau înaintea ta cuvânt, căci te-am ales să-Mi fii fiu, iar tu să nu uiți că fiul ascultă cu credincioșie și că acela este fiu, și că fiul iubește cu ascultare și că numai cel ce iubește, numai acela ascultă și se umple de Dumnezeu ascultând, căci aceasta este plata celor ce ascultă, și plata lor este Dumnezeu. Amin.

Mama Mea Fecioara se întărește la veghe pentru neamul român, dar el a părăsit toată împlinirea pe care Eu, Domnul, i-am cerut-o omului pe calea lui pe pământ. O, biserica neamului român nu mai veghează cu Mine peste acest neam, căci unui neam, ca să iubească el pe Dumnezeu și binele lui de la Dumnezeu, îi trebuie păstori treji și plini de jertfă sfântă de la ei înaintea Mea și înaintea turmei Mele, ca să fie ei mijlocitori neamului peste care ei se așează în numele Meu. Te am pe tine popor iubitor de calea Mea cea sfântă pe pământ și la tine vin și te rog, tată, să te așezi la rugăciune cu strigare pentru poporul român și să-ți aduc Eu zile de post cu binecuvântarea Mea peste ele, ca să Ne fie lucrarea cu post și cu rugăciune, căci satana vede slava Mea cu tine în mijlocul acestui neam, vede și aude cuvântul Meu de peste tine și e tulburat de mult, de mult, și se tot zvârcolește și pune duh de răzvrătire în cei ce s-au așezat să tocmească soarta neamului român. O, ce duh rău a intrat în cei ce se răzvrătesc la porțile acestei țări, țara Mea de venire iarăși de la Tatăl la om!

O, liniștiți duhurile voastre și deschideți ochii mari pentru voi și pentru neamul român, căruia voi voiți să-i tocmiți soarta, voi, cei ce v-ați așezat peste el mari de la voi înșivă! O, oare nu vreți să fiți frați, toți frați între voi și cu milă frățească unii pentru alții? O, ce este ceea ce vreți voi să faceți în vreme de mare cumpănă, vreme adusă de voi peste acest neam? Vreți, oare, să fac Eu durere peste voi ca să vă liniștiți duhurile și să lucrați apoi înțelepțește ca în cer, nu ca pe pământ, așa cum lucrați voi?! O, cum să fac cu voi ca să luați din cer cale bună pentru ca să știți de la Mine, din Duhul Cel de sus, căci pe pământ e duhul întunericului cu voi, și voi dați să faceți voi lumină când voi nu iubiți lumina, ci iubiți minciuna? O, nu așa, nu așa se face lumină, fii români! Lăsați, tată, la o parte gândirea la voi înșivă cu sânge rece și luați în voi iubirea cea frățească, cea duioasă, cea dreaptă și strigați la Mine îngenuncheați, și postiți și ridicați rugăciune la cer ca să fac Eu, Domnul, izbăvire pentru voi, nu voi să faceți, căci voi sunteți nedrepti unul cu altul și unul pentru altul și folosiți iubirea de sine și minciuna și duhul de dezbinare pentru această iubire de sine și vă faceți rău unul altuia și neamului întreg de pe acest pământ binecuvântat, și pentru care străbunii lui strigă din pământ la Mine, din pământ și din cer, fii români! O, Mă apropii rugător în sfatul vostru. Sunt cu Duhul plin de cuvânt coborât pe vatra neamului român, și de mai bine de cincizeci de ani suflu cu Duhul Sfânt din gura Mea cuvânt ca să ajung să cârmuiesc apoi spre duh de patrie cerească acest neam, căci duhul acestui popor se tot depărtează de privirea spre cer, iar Eu am scris pe fruntea acestui pământ patrie cerească, fiindcă Eu, Domnul, aceasta voi face din ea pe pământ, și iată, duhul lui satana se tulbură și tulbură și se încearcă cu puterea Mea, încă se încearcă. Eu însă sunt Mielul Cel junghiat, sunt Mielul Cel biruitor prin înviere, și duhul învierii am de lucrat peste acest neam ales Mie de Tatăl pentru sfârșit de timp.

Amin, amin grăiesc vouă, celor ce stați să tocmiți în zilele acestea soarta cea de la voi peste neamul român: Eu, Domnul, pun în veghe și în lucru oștirile de sfinți și de îngeri pe tot cuprinsul acestui tărâm și peste neamul de pe el și-Mi voi aduce la împlinire voia Mea, și pun pe poporul cuvântului Meu din mijlocul acestui neam, îl pun la rugăciune cu strigare așa cum Eu îl povățuiesc să ceară la Dumnezeu pentru acest neam. Așezați-vă și voi în duhul umilinței, în post și rugăciune cerând la Mine voia Mea peste voi, căci voia voastră e voia omului, și nu e bună voia voastră împotriva voii lui Dumnezeu pentru acest neam, care își are soarta din cer, nu de pe pământ pentru zilele venirii Mele iarăși cuvânt pe pământ. Vin cuvânt pe pământ ca să-Mi pregătesc popor pentru ziua venirii Mele cu slavă, cu Duhul Sfânt și cu foc, zi la care oamenii nu

vor putea lucra decât cu iubire de Dumnezeu sau cu părăsire de Dumnezeu, și apoi unii vor fi botezați cu Duhul Sfânt, iar alții cu foc, precum Eu am proorocit să fie în ziua Mea de slavă, după ce șapte veacuri și mai bine am așteptat omul să se întoarcă măcar acum, la sfârșit, în țara din care a căzut la început.

O, e păcat, fii români, e păcat să fie ură și dezbinare între voi. Vedeți ce vă învață Scripturile și luați din ele și lucrați după ele, nu după voi, că e păcat să călcați peste cuvântul lui Dumnezeu pentru cuvântul vostru, pentru voia voastră. O, opriți-vă de la acest păcat, că iată, azi strig Eu, Domnul, cuvânt peste voi! Umiliți-vă și veniți spre pocăință și luați din cer ajutor peste tulburările dintre voi, și care se răsfâng pe umerii acestui neam, care nu mai știe, săracul, să deosebească stânga de dreapta sa! O, cine să-l învețe pe el, cine să-l ajute pe el să pună pasul cel bun? Eu, Domnul, Eu cobor cuvânt peste el și îl învăț pe el din cer. Amin.

O, nu dormi, tată, nu, neam român! Scoală-te din amorțire, scoală-te cu mintea și primește-Mă! Eu, Domnul, Eu Însumi Mă fac peste tine cuvânt ca să te trezesc la veghe. Nu sunt cu milă de tine cei ce s-au ridicat acum cu răzvrătire la porțile tale să facă ție soartă. Ei dau să-și facă lor, nu ție soartă, iar tu ești sărmană de părinți și de binefăcători, dar ai în cer părinți bravi și îi ridic pe ei lângă armatele cerești ca să biruiască pentru tine, căci tu ești sub cruce grea și nu vezi lumina care să-ți arate soarta, căci au ascuns-o pe ea cei ce s-au așezat peste tine ca să te stăpânească. O, de s-ar fi așezat ei să te păstorească, să te îngrijească! O, nu, nu de aceea s-au așezat ei peste tine, ci de dor de slavă deșartă s-au așezat ei și ți-au supus duhul duhului lor, și merg spre pieire cei ce se joacă cu viața ta, și voi ridica din tine un neam drept și cu mâinile curate ca să păstorească și să te îngrijească la bine și la greu și te voi călăuzi spre duh de patrie cerească, o, țară a venirii Mele azi, căci stau cuvânt în mijlocul tău și asta fac. Fac ceea ce Tatăl Îmi spune să grăiesc și să fac. Amin.

O, așează-te, poporul Meu de la izvorul Meu de cuvânt și de peste tot cât ești și te hrănești cu Duhul și cu cuvântul venirii Mele în mijlocul neamului român, și hai, tată, să punem proptele și biruință. Hai, Noi de sus din cer, și voi de jos de pe pământ, căci neamul român este iarăși la grea răscruce, la grea încercare din mijlocul lui. Eu, Domnul, îți voi spune ție cum să ceri la Mine pentru acest neam, alături de cele ce te-am învățat până acum să ceri și să stăruiești înaintea Mea pentru el, și prin el pentru toți de pe pământ apoi, care vor vrea și vor lua calea păcii prin duh de umilință și de pocăință și de înviere prin acestea. Amin.

Și acum intru la tine și te povățuiesc pentru viața ta cea veșnică, pentru iubire veșnică în tine, căci Eu cu iubire veșnică te-am iubit și te iubesc, poporul Meu de azi, și fericiți sunt și vor fi toți cei cărora Eu, Domnul, pot să le dăruiesc lor acest har, acest veșnic dar, iubirea Mea cea veșnică lor! Te-am ales să-Mi fii fiu. Nu uita că fiul ascultă, că fiul iubește prin ascultare pentru fericirea lui, pentru moștenirea lui cea de la Mine.

Te povățuiesc, poporul Meu, să iubești duhul de biserică, tată, și să-l urmezi pentru viața ta și a Mea prin biserică, fiule. Biserica are sobor, și fără sobor ea nu este biserică. Ea trebuie să lucreze după hotărâri întemeiate peste orice stare sau pricină, și toate se judecă de către soborul ei cel din apostoli zidit în mijlocul ei. Biserica este cea care are cap și trup, și nu se poate cap fără trup sau trup fără cap. Biserica este cea slujită de cei ce o păstoresc și o îngrijesc pe ea, iar ea trebuie să lucreze în Duhul lui Dumnezeu, în duhul iubirii cea de sus și al ascultării pentru cele de sus, așa cum a fost ea așezată de Mine și de urmașii Mei, de ucenicii Mei cei de la început, cei pe care Eu i-am trimis după învierea Mea să vestească împărăția cerurilor și să așeze biserica Mea din loc în loc, din cetate în cetate pe pământ și să fie ea apoi turma Mea, rodul Meu, rodul propovăduirii apostolilor cei de la Mine născători de turmă sfântă pe pământ. Amin.

Mama Mea Fecioara vă dă în ziua ei de serbare pe ucenicul Meu Ioan ca să vă păstorească el în ziua aceasta și să apostolească el din cer peste voi, numai tu să ai iubire și să iei și să ascuți apoi ceea ce Duhul grăiește ție, poporul Meu, biserica Mea cea de azi. Amin.

– *Scrieți voi, cei ce scrieți; scrieți și dați de veste bisericii de azi a Domnului, poporului cuvântului Său dați de veste ceea ce Duhul grăiește! Eu, Ioan, apostolul lui Hristos, vă învăț în Duhul Sfânt trezirea spre duh de biserică lucrătoare prin sobor, căci taina iubirii de Dumnezeu este ascultarea de El și de soborul bisericii Lui, căci El prin apostoli veghează și Își îngrijește turma Sa.*

Am purtat și port pe pământ taina iubirii Lui cea de după întoarcerea Lui la Tatăl, căci El m-a vestit să fiu până la iarăși venirea Lui, și sunt, așa cum El a orânduit. Mă port pe pământ din loc în loc și sunt mereu peste tot o dată ca și Învățătorul meu Hristos, iar El este în mine până la sfârșitul veacului. Întru cele ce nu se văd sunt eu, și cu carul lor mă port și sunt peste tot și sunt, căci Domnul, Cel veșnic viu, a spus acum două mii de ani: «Cel ce crede în Mine nu va muri niciodată!», și acesta este fructul credinței cea plină de puterea ei în om: să nu moară omul niciodată, așa cum trebuia să rămână omul cel întâi zidit, dar pe care neascultarea l-a smuls din taina aceasta, și de atunci viața omului s-a mutat în veșnicie, și el a rămas fiu al morții pe pământ, iar după sfârșitul lui merge să-și ia plata pentru cele ce face pe pământ.

Stau în duh de învățătură peste voi și vă învăț că biserica nu calcă pas după voia ei, ci după duhul cel sobornicesc, care cârmuiește biserica, iar biserica cea de la sfârșit trebuie să lucreze ca la sfârșit, mult mai mult și mai sfânt ca biserica cea de la început. Când a plecat Hristos la Tatăl ne-a spus, mamei Fecioare și mie: «Femeie, iată fiul tău, și, iată mama ta». Această învățătură să fie înțeleasă de voi, cei de azi poporul Domnului, și ca niște fii să ascultați de cei puși de Domnul peste voi, și unii pe alții să vă hrăniți cu duhul ascultării de Dumnezeu prin grija celor ce vă călăuzesc. O, părăsiți, părăsiți mintea de sine, părăsiți-o cu desăvârșire, căci omul nu pătrunde cu mintea acolo unde numai Domnul poate și cunoaște, căci scris este: «Numai omul însuși și Domnul este Cel ce știe pe cele din om cum sunt», dar primiți pe Domnul prin cei în care El rămâne între voi lucrând și cârmuind, și nu luați din mintea voastră, căci duhul închipuirii lucrează văzut și nevăzut pentru cei ce îl urmează pe el, și este diavol duhul închipuirii. Vă povățuiesc ca pe biserica lui Dumnezeu, lăsați-vă în toată vremea descoperiți cu cele din voi, cu cele care intră în voi ca să vă zidească sau ca să vă șubrezească, dar dacă nu învățați bine lecția și lucrarea inimii curate nu veți putea lucra bine această lucrare a luminii, iar inima curată este cea care este cunoscută de toți cu toate cele din ea bune și rele, vii sau moarte, vremelnice sau veșnice în om.

O, se văd între voi dezbinări, nemulțumiri, cărtiri, critici, păreri de sine, învinuiri știute și neștiute, lipsa umilinței, duh de judecată, și peste toate acestea, despărțiri, ca răsplată pentru acestea. Grăiesc vouă cu multă apropiere, cu mult firesc în grai ca să vă pot apropia și ca să puteți lua învățătură. O, felurite sunt bolile sufletului, iar voi mult ați fost învățați mulți ani și mult. Deschideți cartea învățăturii și n-o mai închideți apoi și lăsați-o pe masă mai mult decât pâinea, mai mult decât apa. Nici o vreme n-a purtat în ea atâta învățătură din cer câtă coboară astăzi pe pământ la voi. Sunt ani de când Domnul vede la unii din voi răceală pentru învățătură, fugă de învățător din pricina otravei îndoielii din voi, căci mintea de sine vă lasă fără învățător peste voi. Sunt între voi dintre cei care nu au crescut pentru această învățătură, iar în turma aceasta se vine la învățătură și așa se stă, iar cel ce nu stă așa, acela este părăsit de învățător, și durerea învățătorului este mare pe pământ și în cer. Noi, ucenicii Domnului cei de acum două mii de ani, ne-am hrănit mult cu amara durere din partea celor ce, venind, fugeau apoi de duhul învățăturii și se făceau povară peste biserica lui Hristos. O, cei ce se apleacă greu spre duhul învățăturii, aceia din pricina răzvrătirii din ei nu pot sta aplecați spre ascultare. Avem însă la Tatăl mijlocitor dacă prin duh de pocăință ne întoarcem la ziua cea dintâi a glasului Său, care ne-a aflat și ne-a primit când am bătut. O, nu se mai poate timpul întoarce, dar se poate omul întoarce la duhul zilei cea dintâi a sa cu glasul acestui cuvânt, care naște fii pentru înviere.

O, iese cu durere peste voi duhul îndoielii față de Dumnezeu și de mersul Său de azi prin cei puși de El pentru veghea și îngrijirea bisericii Lui cea de azi. Vă aduc aminte de Moise în

vremea când Domnul l-a cercetat pe el ca să-l trimită apoi să-l scoată pe Israel din robie. Grăia Domnul cu el pe munte din rug aprins și îi dădea cum să lucreze și cum să meargă la poporul cel din robie, iar Moise l-a ispitit pe Domnul și s-a așezat să facă sfat cu El și l-a spus Domnului: «Cine să le spun eu lor că ești Tu?». Atunci Domnul i-a spus lui Moise după mult sfat cu El al lui Moise: «Aruncă toiagul tău pe pământ» și toiagul s-a făcut șarpe, și apoi iarăși i-a zis lui Domnul: «Întinde mâna și apucă-l de coadă» și s-a făcut toiagul iarăși în mâna lui, și apoi iarăși Domnul i-a zis: «Ca să creadă ei că Dumnezeuul părinților lor te-a trimis, bagă mâna ta în sânul tău», iar mâna s-a făcut leproasă ca zăpada și Domnul i-a zis: «Iarăși bagă mâna ta în sânul tău», și a scos-o de la sân ca fața trupului. O, mult a stat Moise și a tocmit cu Domnul și greu s-a aplecat, și apoi Domnul i-a zis: «Du-te la Israel și le spune: Cel ce este m-a trimis la voi». O, mult a căutat Domnul să-l aplece pe Moise prin semne ca să facă din el trimis al Său la poporul Său cel din robie ca să-l scoată pe el pe pământul cel binecuvântat pentru el. I-a fost greu și lui Moise să lucreze cu Dumnezeu, i-a fost greu și lui Israel să creadă și să se supună, și le-a fost greu și celor ce îl robeau pe Israel, și iată, greu mai poate Domnul cu omul pe pământ pentru om. Noi, ucenicii Domnului, am purtat în trupul și în duhul nostru această amară durere a fugii omului de învățătura și de Duhul Domnului.

O, nu se stă cu pretenții lângă Domnul, fiilor, ci se stă cu mulțumire, iar mulțumirea are umilința și are ascultarea, a cărui rod este mulțumirea și fiasca iubire pentru Domnul și pentru cei ce călăuzesc pe toți cei ce vin să aleagă calea spre cer. Când Duhul Domnului a cercetat pe vremea mea biserica și a grăit celor șapte biserici, n-a fost cruțător Domnul pentru duhul învățăturii cea după faptele și starea fiecărei biserici. Așa trebuie să primiți și voi, căci adevărul despre voi vă eliberează, și numai el poate aceasta. O, mai multă și mai multă trecere are la Domnul un creștin păcătos, care-și recunoaște vina, și pentru ea îmbrățișează o viață plină de pocăință, decât un creștin răzvrătit prin nemulțumirea lui, și care răscolește pe mulți spre răzvrătire și spre duh de judecată și de îndoială și de cădere din har, și nu-și agonisește unul ca acesta pacea și odihna, căci le dă pe ele în schimbul duhului răzvrătirii, iar răzvrătirea este diavol în om, și sunt nemulțumiți cei răzvrățiți și nu iubesc aceștia nici pacea lor, nici pe a altora, nici pe a Domnului, chiar dacă îi auzi că pace vor, că pace caută.

Vă îndemn spre iubire cu umilință, în duh de biserică. O, nu e bine să vă lăsați să cădeți din har, căci cei ce nu au unitatea duhului între ei și pacea aceasta, care îi leagă, aceia nu sunt ai bisericii, ci sunt cei ce o răzvrătesc și o împart pe ea, fugind din trupul ei și căzând în lături fii șovăielnici.

O, veniți-vă în fire voi, cei ce ați apucat să lucrați atâta de greșit! Părăsiți-vă mintea cea greșită și dați drumul celor robiți de mintea din voi, căci Domnul v-a învățat să nu muriți unii prin alții făcând rușine bisericii Lui!

O, stați cu cartea deschisă și citiți tot cuvântul ei! Aveți grijă de Domnul, nu de voi, fiilor! Aceasta n-au știut să facă cei ce au fost și au plecat de lângă acest izvor și de lângă voi. S-au lăsat biruiți, s-au lăsat sub vină cei puși de Domnul să vă călăuzească, dar așa cum sunt ei de îngenuncheați acum, vor să vă ajute cu Domnul, nu singuri, nu, fiilor, căci ei sunt umiliți și sunt fără putere după atâta umilire de la cei ce zic că sunt răi cei ce vă cârmuiesc pe voi de la Domnul.

O, nu sunteți răi, voi, copii veghetori pentru venirea și pentru lucrarea Domnului cu poporul, nu sunteți răi, chiar dacă vă zic răi creștinii răzvrățiți și nemulțumiți, dar vă încordează mersul și lucrul cei încordați prin firea lor și cărora nu le ajunge dreptatea, căci precum este scris în Scripturi, așa lucrează aceștia și, «voind ei să statornicească dreptatea lor, dreptății lui Dumnezeu ei nu s-au supus», și nu-i poate Domnul pune pe aceștia nici la cei reci, nici la cei căldicei, nici la cei fierbinți, și nu mai știe Domnul unde să mai fie ei, și nici ei nu știu, iar Domnul Își povățuiește mereu poporul spre zidire, numai să stea el la facere prin voi. Amin.

O, vă trebuie ziditori, fiilor care ați venit să fiți popor al Domnului! Nu stați fără ocrotire peste voi, nu se stă așa în poporul Domnului! Satana vă îndeamnă să vă răzvrățiți, să vă răsculați, să vă nemulțumiți, și vă vrea răul prin acestea. Fiți toți același aluat, căci puțin aluat rău dospește toată frământătura și suferă cei mulți de la cei puțini, care nu știu să stea ascultând și crezând cu mulțumire și cu umilință de iubirea Domnului cea pentru fii. O, iubirea trebuie meritată, fiilor. Pentru ea trebuie să dați fără să așteptați răsplată. O, cercetați-vă și lăsați-vă cercetați cu de-amănuntul ori de câte ori facerea cea de sus se îndreaptă spre voi, căci biserica lui Hristos are ca lucrare facerea omului, ființa lui cea nouă, înnoirea a toate în om, cer nou și pământ nou în om și Ierusalim nou pe pământ, zidit din fii vii, destoinici pentru cele din cer pe pământ acum, în zilele când Domnul vine să îplinească această Scriptură, proorocită de El peste mine mai înainte de trecerea mea în cele ce nu se văd, căci ca și Domnul eu n-am stat în mormânt, ci am ieșit și sunt viu, așa cum și mama Fecioară a ieșit și este vie, și suntem cu trupul și stăm în cele ce nu se văd și lucrăm cu cerul pe pământ pentru cei credincioși și sfinți, căci așa lucrare au cei ce nu mor niciodată, și iată, cel ce crede în Hristos nu moare. Amin.

Îți hărăzesc ție, popor al lui Hristos, credință ca a mea, și tot așa și iubire, și tot așa și viață și duh dătător de viață prin tine peste mulți. O, să nu iubești moartea! Faptele ei să le dai de la tine, căci Domnul vine pe pământ în toată slava Sa, și toți cei ce știu să creadă în El așa cum am crezut eu Îl vor vedea pe El și vor rămâne cu El și vor merge cu El oriunde va merge El, și de la El nu vor mai ieși, precum este scris, căci Duhul Domnului, Cel ce m-a așezat să scriu bisericilor, a spus atunci: «Aceasta zice Cel sfânt și adevărat, Cel ce deschide și nimeni nu va închide, și Cel ce închide și nimeni nu va deschide: pe cel ce biruiește îl voi face stâlp în templul Dumnezeului Meu, și afară nu va mai ieși, și voi scrie pe el numele Dumnezeului Meu și numele cetății Dumnezeului Meu, al Noului Ierusalim, care se pogoară din cer, de la Dumnezeul Meu, și numele Meu cel nou». Amin.

Eu, apostolul Tău Ioan, Bunule Învățător, mă așez cu duioșie și cu mare iubire alături de mama Ta și a mea, mama Fecioară, împreună cu toți rugătorii din cer, pentru duh de rugăciune cu strigare laolaltă cu fiii poporului Tău de azi pentru neamul român și pentru soarta lui cea de la Tine cu el. Duhul Tău să pogoare cu voia Sa cea de sus în toți cei care vor avea de hotărât pentru soarta neamului român în zilele acestea de cumpănă când unii veghează pentru bine, iar alții se răzvrătesc și răzvrătesc acest neam, amețind mintea lui. O, făcă-se voia Ta precum în cer așa și pe pământ acum pentru neamul român! Mi-am alinat dorul și așteptarea și am grăit cuvânt apostolesc în mijlocul poporului Tău, și mult i-aș mai fi grăit lui privindu-l pe el peste tot pe unde el este și pășește mai mult sau mai puțin cu pasul său pe calea lui cu Tine în zilele acestea. E strâmt însă pentru Noi și pentru cuvântul cel de sus în inimile multora care nu știu să înțeleagă taina Ta cu poporul Tău de azi. Eu, ca și Tine le hărăzesc lor pace.

Pace vouă, fii ai Cuvântului-Hristos! Vă amintesc vouă porunca cea nouă și lucrătoare prin graiul ei: «Cine iubește pe fratele său rămâne în lumină, și sminteala nu se află întru el, iar cel ce urăște pe fratele său este în întuneric și umblă în întuneric și nu știe încotro se duce pentru că întunericul a orbit ochii lui. Cine zice că este în lumină, și pe fratele său îl urăște, acela este în întuneric până acum, dar iată, întunericul se duce, și lumina cea adevărată începe să răsară, căci voi ungere aveți de la Cel Sfânt și știți toate».

Fiți fii ai Adevărului Hristos și fiți credincioși și sfinți. Cei credincioși sunt cei sfinți, iar cei sfinți sunt cei credincioși și statornici în iubire, și prin ea în credință. Amin. Învățați în toată vremea să trăiți între voi taina frăției sfinte, lucrarea cea cu lumină pentru frăția dintre voi, dar nu lucrați ca voi! Lucrați ca Domnul, lucrați ca Domnul, fiilor! Lucrați, lucrați călăuziți, ca să fiți fii! Amin, amin, amin.

– O, apostol iubit, tu ai biruit prin iubire moartea și ești viu și iubești și lucrezi iubind și tainic lucrezi. Tu ești fiul meu, cel de sub crucea Fiului meu Iisus Hristos când El Și-a pregătit prin cruceuirea iarăși întru Tatăl. Tu ești fiul iubirii, căci Dumnezeu este iubire și ești fiul lui

Dumnezeu și al meu, precum Hristos este, și ești taină nedeslușită până în zilele acestea. Eu sunt mama Lui și a ta și a celor ce iubesc ca voi. Ți-am dat cale cu lărgime ca să cuvintezi în mijlocul neamului român peste poporul de la izvorul de cuvânt al Fiului meu. Multă și duioasă ți-a fost limba și tot pe atât de dulce, dar puțin ai lăsat din ea peste biserica Lui de azi de nou Ierusalim pe pământ. O, strâmtă e calea Domnului de la cer la pământ, căci strâmtă e pentru ea inima din om! O, câtă școală de sus, câtă naștere de sus coboară Domnul pe pământ prin cuvântul Său de azi! Pace ție, ucenic iubit, cel ce ai lucrat în ziua mea de serbare peste poporul cel de azi al Fiului meu! Amin.

O, fii ai cuvântului Fiului meu Hristos în zilele acestea, luați, luați din duhul lui Ioan cel iubit! Porunca cea nouă, pe care el o dă celor credincioși, este duhul frăției și iubirea cea împotriva urii dintre frați și a întunericii dintre ei, căci cei ce nu iubesc pe frați n-au cunoscut încă lumina. Eu iarăși mă bucur cu cei din cer că ați luat din cer învățătură vie. Luați și mâncați și stați în duhul luminii între voi ca să învățați prin el iubirea cea dintre voi, cea pentru Hristos iubire, cea care vă apără de iubirea de voi, căci iubirea de voi vă lucrează moarte. Luați din duhul lui Ioan, care prin iubirea din el și-a nimicit moartea, și este viu prin iubire, căci este sfânt cu duhul, cu trupul și cu sufletul, și credința lui l-a ținut viu, și este viu ca și Fiul meu, și este fiul meu, căci este ca mine, în iubire și în Dumnezeu. Amin.

Ne așezăm în fierbinte duh de rugăciune cu strigare pentru voia Domnului peste neamul român, fiilor. Stau lângă voi rugătoare și iau cerul în rugăciune cu noi și cerem pentru neamul român, cerem la Domnul ca să primim prin stăruință, iar Domnul ne va da nouă, și noi vom lua și așa vom lucra prin cererea noastră pentru voia Sa peste acest neam mereu încercat și zdruncinat pe pământ, căci duhul rău îi știe alegerea și aduce răzvrătirea lui în mijlocul lui prin cei necredincioși Domnului în neamul acesta.

Am stat cu voi cu masă cerească și cu apostoli lucrători pentru voi. Fiți primitori de învățătură, fiilor. Luați în voi duhul îndemnării duhovnicești. Aveți vină mare dacă nu vă îndemnați de-a pururi unii pe alții pentru cele duhovnicești între voi, pentru Domnul între voi. O, spălați-vă de vina aceasta și fiți lucrători duhovnicești în toată vremea. Pace vouă! Dau Fiului meu Hristos să vă pecetluiască în ziua mea de serbare prin glasul Lui de Păstor peste voi!

Ale Tale dintru ale Tale să le dai lor, o, Fiule Iisus Hristos al meu! Am stat cu ei la masă cerească în ziua mea de serbare, iar Tu ești începutul și sfârșitul întru toate și în tot cuvântul cel din cer venit peste ei. Sfârșesc acum ca să sfârșești Tu cuvântul cel de azi, căci Tu ești Alfa și Omega, iar noi toți întru Tine suntem, cele din ceruri și cele de pe pământ, întru Tine toate, o, Doamne. Amin, amin, amin.

– Sfârșim acum cuvântul, mama Mea, că Mi-e milă de ei, de cei ce Ne poartă din greu ca să fim pe pământ cu cuvântul venirii Mele din zilele acestea, mamă.

O, pace vouă, copii din porți, și prin voi pace poporului Meu cel veghetor și ascultător! Cuvântul Meu e mare și e mult, dar se face mic și puțin atât cât poate omul să-l poarte și să-l primească cel ce are voia sa în firea lui. Tot așa de mic este și cuvântul vostru peste poporul care deschide greu pentru cele ale creșterii lui cea de sus. Umilița Noastră le va da lor din Noi și va rodi ea rod de creștere în cei ce cresc anevoios pentru lucrul Meu cel mare din zilele acestea, dar cei ce lucrează cu Mine și cu voi, aceia să lucreze și să nu stea. Amin.

Lucrați, lucrați cu Mine și pentru Mine, voi, cei ce aveți iubire și milă și ascultare prin acestea, căci lucrul vostru va fi cu răsplată, tată. O, lucrați, fiilor din porți, și întăriți la lucru sfânt pe cei ce știu să lucreze pentru Dumnezeu și pentru om, căci plata celor ce lucrează este plată scumpă, fiilor, și din ea ei vor împărți celor ce ascultă de Dumnezeu. Amin.

Împrospătez peste voi binecuvântare pentru tot lucrul ce-l aveți de lucrat și de împlinit în curțile Mele cu voi, și lucrați sub binecuvântarea Mea și binecuvântați pe Dumnezeu, fiilor ascultători pentru tot lucrul Meu cu voi. Lucrând binecuvântați, și binecuvântând lucrați, ca să fie cerul cu voi, și voi cu cerul pe pământ și să fiți voi cei ce uniți cerul cu pământul pe pământul

Meu cu voi, pământul Meu cel ales pentru ca să vin pe el cuvânt pe pământ la voi și să fiu cu voi, fiilor. Amin, amin, amin.

1/14-10-2009